

[Margrete Auken]

kert, at statsministeren er blevet totalt oplyst. Jeg skal føje oplysninger til de øvrige.

I kommissoriet for det udvalg, som vistnok hedder det skovpolitiske udvalg under landbrugsministeriet, kan statsministeren studere, hvor meget miljø der er med. Der er intet; det er rent erhverv, der er ikke en linje, der peger hen i retning af miljøet, og det taler selvfølgelig for, at vi skal kigge på de skove. Men det skal i hvert fald ikke gå ud over dyrene, at der er en så fuldstændig miljøgegyldighed i landbrugsministeriets skovforvaltning.

Men prøv at læse kommissoriet, så tror jeg statsministeren vil følge os. Jeg har tillid til, at det konservative folkeparti gerne vil være med blandt de grønne. Der er ingen grund til at mistro ministeren og statsministeren, og vi kan bare se frem til et godt udvalgsarbejde.

Gade (SF):

Jeg skal takke statsministeren for forsøgene på at komme med nogle argumenter for, at jagtadministrationen skulle ligge i landbrugsministeriet. Jeg synes ikke, de var overbevisende. Dette med historien og 1931-loven og vildtrigdommen var vistnok, man kan vel ikke sige ude på overdrevet, men i nærheden deraf. Og det minder betænkeligt om det svar, som man i finansudvalget fik fra landbrugsministeren, da han skulle argumentere for, at den skal ligge i landbrugsministeriet. Jeg vil citere fra svaret: »Det er da også mit indtryk, at placeringen i landbrugsministeriet rummer mange praktiske fordele for alle interesserede.« Jo tak, det kan man vel nok sige; det er dokumentationen, vi mangler.

Jeg skal slutte mit indlæg af med endnu en gang at spørge statsministeren om hans holdning til administrationsdepartementets klare meldinger, klare i hvert fald, mener jeg, for en statsminister – og jeg skal citere igen:

»Det kan således konstateres, at vildtbiologisk stations virksomhed er karakteriseret af en manglende overordnet målsætning, som fastlægger, i hvilket omfang og hvordan forskningen skal prioriteres i forhold til lov og administration og i den forbindelse betjening af råd og minister.«

Det er netop diskussionen om, hvorvidt forskningen skal gælde vildtet bredt eller den kun skal omfatte det vildt, som man jager.

Det er en af de klare præciseringer, hvor jeg mener der ikke er spor tvivl om, at forskningen naturligvis skal forstås som forskning i vildtet bredt, og det vil en flytning over til miljøministeriet, hvor man har det samlede natursyn, naturligvis føre til.

Jeg mener, at statsministeren ikke kommer uden om, at der på hans bord – nu kan han gå hjem og læse det igennem, inden vi drøfter det igen – ligger en tyk dokumentation for, at det, statsministeren har sagt her, ikke er en politik, som han bør føre igennem. Hvis han studerer den rapport nøje og læser, hvad der i virkeligheden ligger bag, vil han finde, at der er mange kritisable ting omkring vildtforvaltningen, men at hovedkritikpunktet er den manglende overordnede målsætning her. Og det er præcis den, som man ikke får, før man flytter jagtadministrationen fra landbrugsministeriet.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg synes, det var lidt ærgerligt, at statsministeren kaldte sine grunde til ikke at ville anbefale forslaget for gode, for det synes jeg egentlig ikke de er, og det tror jeg heller ikke statsministeren vil holde fast ved, når sagen kører videre og han får mulighed for at få flere oplysninger end dem, han har nu.

Den første grund, statsministeren kom med, gik på grundelementerne i den gamle jagtlov fra 1931, hvoraf en del er bevaret, og så nogle betragtninger omkring jagtfondene. Men det synes jeg mest lød som en række argumenter imod et forslag, der gik på, at nogle ting skulle nedlægges. Men det er der jo ikke tale om. Der er jo ikke nogen, der har foreslået, at disse ting skulle nedlægges. Samtlige argumenter var bygget op om, at vi skulle bevare jagtfondene og vi skulle holde fast ved, at jægerne blev inddraget og vi skulle bevare en vildtrigdom osv. Ja men vi vil da ikke sige til jægerne, at de overhovedet ikke skal have noget som helst med den vildtrigdom at gøre. De må bare acceptere, at de altså ikke er de eneste på banen. Jeg kunne have forstået det argument, hvis et eller andet parti havde foreslået, at vi simpelt hen nedlagde hele baduljen.

Det andet argument var, at jagt hører naturligt sammen med landbrug. Nej, det gør den egentlig ikke; den er kommet til at høre naturligt sammen med det, efterhånden som